

บทคัดย่อ

โครงการ

**สาขาวิชาสัตวศาสตร์
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง**

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง

พ.ศ. 2553

การศึกษาอัตราการแลกเปลี่ยนของไก่อเนื้อที่ได้รับอาหารผสมแป้งหมี่เหลืองในอัตราต่างกัน

บทคัดย่อ

การศึกษาอัตราการแลกเปลี่ยนของไก่อเนื้อที่ได้รับอาหารผสมแป้งหมี่เหลืองในอัตราต่างกัน วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design ; CRD) จำนวน 4 ซ้ำ มี 4 สิ่งทดลอง คือ สิ่งทดลองที่ 1 อาหารสำเร็จรูป สิ่งทดลองที่ 2 อาหารสำเร็จรูปต่อเศษแป้งหมี่เหลืองอัตราส่วน 50 : 50 สิ่งทดลองที่ 3 อาหารสำเร็จรูปต่อเศษแป้งหมี่เหลืองอัตราส่วน 75 : 25 สิ่งทดลองที่ 4 อาหารสำเร็จรูปต่อเศษแป้งหมี่เหลืองอัตราส่วน 87.50 : 12.50 ทำการเลี้ยงเป็นระยะเวลา 14 วัน ณ คอกไก่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง เริ่มการทดลองวันที่ 10 กรกฎาคม 2553 สิ้นสุดการทดลองวันที่ 24 สิงหาคม 2552 เป็นระยะเวลา 42 วัน ผลการทดลองปรากฏว่า ไกอเนื้อที่เลี้ยงด้วยอาหารสำเร็จรูปมีอัตราการแลกเปลี่ยนเฉลี่ยคือ 1.30 รองลงมาคือ ไกอเนื้อที่เลี้ยงด้วยอาหารสำเร็จรูปต่อเศษแป้งหมี่เหลืองอัตราส่วน 75.00 : 25.00 อัตราการแลกเปลี่ยนเฉลี่ย 1.15 , อาหารสำเร็จรูปต่อเศษแป้งหมี่เหลืองอัตราส่วน 50.00 : 50.00 อัตราการแลกเปลี่ยนเฉลี่ย 1.00 และอาหารสำเร็จรูปต่อเศษแป้งหมี่เหลืองอัตราส่วน 87.50 : 12.50 อัตราการแลกเปลี่ยนเฉลี่ย 0.92 ตามลำดับ โดยอัตราการแลกเปลี่ยนของไก่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

การศึกษาน้ำหนักเพิ่มของไก่อเนื้อที่ได้รับอาหารผสมแป้งหมี่เหลืองในอัตราต่างกัน

บทคัดย่อ

การศึกษาน้ำหนักเพิ่มของไก่อเนื้อที่ได้รับอาหารผสมแป้งหมี่เหลืองในอัตราต่างกัน วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design ; CRD) จำนวน 4 ซ้ำ มี 4 สิ่งทดลอง คือ สิ่งทดลองที่ 1 อาหารสำเร็จรูป สิ่งทดลองที่ 2 อาหารสำเร็จรูปต่อเศษแป้งหมี่เหลืองอัตราส่วน 50:50 สิ่งทดลองที่ 3 อาหารสำเร็จรูปต่อเศษแป้งหมี่เหลืองอัตราส่วน 75:25 สิ่งทดลองที่ 4 อาหารสำเร็จรูปต่อเศษแป้งหมี่เหลืองอัตราส่วน 87.5 : 12.5 ทำการเลี้ยงเป็นระยะเวลา 14 วัน ณ คอกไก่ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง ทำการทดลองในเริ่มการทดลองวันที่ 10 กรกฎาคม 2553 สิ้นสุดการทดลองวันที่ 24 สิงหาคม 2552 เป็นระยะเวลา 42 วัน

ปรากฏว่า ไกอเนื้อที่เลี้ยงด้วยอาหารสำเร็จรูปต่อเศษแป้งหมี่เหลืองอัตราส่วน 87.5:12.5 น้ำหนักเพิ่มเฉลี่ยสูงที่สุดคือ 335 กรัมต่อตัว รองลงมาคือ ไกอเนื้อที่เลี้ยงด้วยอาหารสำเร็จรูปต่อเศษแป้งหมี่เหลืองอัตราส่วน 50:50 ,มีไกอเนื้อที่เลี้ยงด้วยอาหารสำเร็จรูปต่อเศษแป้งหมี่เหลืองอัตราส่วน 75:25 และไกอเนื้อที่เลี้ยงด้วยอาหารสำเร็จรูปมีอัตราน้ำหนักเพิ่มเฉลี่ย 303 กรัมต่อตัว , 266 กรัมต่อตัว และ 235 กรัมต่อตัว ตามลำดับ โดยน้ำหนักเพิ่มของไก่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

สิ่งประดิษฐ์ เครื่องถ่างทวารหนักเพื่อช่วยในการผสมเทียม

บทคัดย่อ

การออกแบบสร้างและทดสอบประสิทธิภาพเครื่องถ่างทวารหนักเพื่อช่วยในการผสมเทียม โคมิวัดตุประสงค์ในการสร้างเพื่อช่วยในการผสมเทียมโคได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น โดยออกแบบตามหลักสรีระวิทยาของระบบสืบพันธุ์โคเพศเมียและวิธีการผสมเทียม สร้างจากเหล็กแป้นกลมผ่าซีกแยกออกเป็น 2 ส่วน มาประกอบเข้าด้วยกันให้เป็นรูปเครื่องถ่างทวารหนัก แล้วนำไปทดสอบประสิทธิภาพ พบว่า เครื่องถ่างทวารหนักเพื่อช่วยในการผสมเทียมช่วยถ่างทวารหนักได้ดี ทำให้การล้วงทวารหนักเพื่อเอาอุจจาระออกและล้างจับคอมคลุกสามารถทำได้สะดวกลดการบีบรัดแขนของผู้ผสมเทียม สามารถปฏิบัติงานได้สะดวกและรวดเร็ว

สิ่งประดิษฐ์ เสื้อเกราะซ่อมไก่อ้น

บทคัดย่อ

จากการศึกษาและการสังเกตเกี่ยวกับการฝึกซ่อมไก่อ้นและการเคลื่อนไหวของไก่อ้น ขณะที่ชนกันเพื่อลดการบาดเจ็บและความบอบช้ำบริเวณหน้าอกและสันหลังขณะฝึกซ้อมและระยะเวลาในการรักษาให้น้อยลงโดยมีวิธีการวางแผนการทดลอง ร่างแบบขึ้นโดยศึกษาในเรื่อง ลักษณะการชนไก่อ้น และรูปร่างของไก่อ้น มาคิดเรื่องว่าในขณะที่ซ่อมไก่อ้น ทำอย่างไรให้ไก่อ้นบาดเจ็บและบาดเจ็บน้อยที่สุด ร่างแบบสิ่งประดิษฐ์ เสื้อเกราะขณะชอนไก่อ้น แล้วสร้าง สิ่งประดิษฐ์เสื้อเกราะซ่อมไก่อ้น นำสิ่งประดิษฐ์เสื้อเกราะซ่อมไก่อ้น ไปทดลองใช้ และทดสอบ ประสิทธิภาพ ณ บ้านเลขที่ 80 หมู่ที่ 6 ตำบลกงหรา อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง เริ่มต้น สร้างสิ่งประดิษฐ์ วันที่ 29 กรกฎาคม 2553 สิ้นสุดการสร้างสิ่งประดิษฐ์ วันที่ 30 สิงหาคม 2553

จากการทดลองใช้เสื้อเกราะซ่อมไก่อ้นเพื่อป้องกันการเกิดบาดเจ็บและลดความเจ็บปวดของไก่อ้น ปรากฏว่า ไก่อ้นที่ใช้เสื้อเกราะซ่อมไก่อ้น ไม่มีบาดเจ็บบริเวณหน้าอกและสันหลังแต่มี บอบช้ำเล็กน้อย ส่วนไก่อ้นที่ไม่ใช้เสื้อเกราะซ่อมไก่อ้น มีบาดเจ็บบริเวณหน้าอกและสันหลังและ มีความบอบช้ำมาก แสดงว่า การใช้เสื้อเกราะซ่อมไก่อ้น มีประสิทธิภาพส่งผลทำให้ไก่อ้นไม่เกิดบาดเจ็บและความบอบช้ำลดน้อยลง

ศึกษาการเจริญเติบโตของปลาดุกในบ่อคอนกรีตแบบกลม ที่มีความหนาของโคลนแตกต่างกัน

บทคัดย่อ

จากการศึกษาการเจริญเติบโตของปลาดุกที่เลี้ยงในบ่อคอนกรีตแบบกลมโดยใช้โคลนที่มีความหนาต่างกันโดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มในสมบูรณ์ (Completely Randomized Design; CRD) จำนวน 4 ซ้ำ โดยใช้ 4 สิ่งทดลองคือ (1) ความหนาของโคลนที่ 1 นิ้ว (2) ความหนาของโคลนที่ 2 นิ้ว (3) ความหนาของโคลนที่ 3 นิ้ว (4) ความหนาของโคลนที่ 4 นิ้ว ทำการทดลอง ณ บ้านเลขที่ 15 หมู่ที่ 2 ตำบล ชัยบุรี อำเภอ เมือง จังหวัด พัทลุง เริ่มทำการทดลองวันที่ 1 สิงหาคม 2553 ถึง วันที่ 29 กันยายน 2553 หลังจากเลี้ยงปลาดุกได้ 28 วันพบว่าปลาดุกที่เลี้ยงโดยการใช้โคลนที่มีความ 3 นิ้วมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นเฉลี่ยต่อตัวสูงสุดคือ 16.75 กรัมต่อตัว รองลงมาคือปลาดุกที่เลี้ยงในบ่อคอนกรีตโดยใช้โคลนที่มีความหนา 2 นิ้ว กับปลาดุกที่เลี้ยงในบ่อคอนกรีตโดยใช้โคลนที่มีความหนา 1 นิ้ว และความหนาของโคลนที่ 4 นิ้ว โดยมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นเฉลี่ยคือ 12.45, 9.55 และ 9.25 กรัมต่อตัว ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

ศึกษาการเพิ่มน้ำหนักของปลานิลที่ใช้ไขมันสำปะหลังปนผสมในอาหารสำเร็จรูปอัตราต่างกัน

บทคัดย่อ

จากการศึกษาการเจริญเติบโตของปลานิลที่ใช้ไขมันสำปะหลังปนผสมในอาหารสำเร็จรูปอัตราต่างกัน โดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มในสมบูรณ์ (Completely Randomized Design:CRD) จำนวน 4 ซ้ำ โดยใช้สิ่งทดลอง 4 สิ่งทดลอง คือ(1) อาหารสำเร็จรูปผสมไขมันสำปะหลังปนอัตราส่วน 35:65 (2) อาหารสำเร็จรูปผสมไขมันสำปะหลังปน อัตราส่วน 50:50 (3) อาหารสำเร็จรูปผสมไขมันสำปะหลังปน อัตราส่วน 60:40 (4) อาหารสำเร็จรูปผสมไขมันสำปะหลังปน อัตราส่วน 70:30 ทำการทดลอง ณ บ้านเลขที่ 109/1 ม.12 ต.ตำนาน อ.เมือง จ.พัทลุง เริ่มทำการทดลองวันที่ 4 กรกฎาคม 2553 ถึงวันที่ 22 สิงหาคม 2553 หลังจากเลี้ยงปลานิลได้ 28 วัน พบว่า ปลานิลที่กินอาหารสำเร็จรูปผสมไขมันสำปะหลังปน อัตราส่วน 60:40 มีน้ำหนักเพิ่มเฉลี่ยต่อตัวสูงสุดคือ 19.5 กรัม/ตัว รองลงมา คือ ปลานิลที่กินอาหารสำเร็จรูปผสมไขมันสำปะหลังปน อัตราส่วน 50:50 มีน้ำหนักเพิ่มเฉลี่ย 17.5 กรัม/ตัว ปลานิลที่กินอาหารสำเร็จรูปผสมไขมันสำปะหลังปน อัตราส่วน 35:65 และปลานิลที่กินอาหารปนผสมไขมันสำปะหลังปน อัตราส่วน 70:30 โดยมีน้ำหนักเพิ่มเฉลี่ย คือ 16.25 และ 12.75 กรัม/ตัว ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างทางสถิติ